Εἰς τὸν ἀγῶνα διὰ τὴν Ἐλευθερίαν

ΑΙ ΠΑΤΡΑΙ
ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΕΛΛΗΝΙΚΗΝ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΙΝ
108) Ἔτος 1827

Ἐκστρατεία τοῦ Δελῆ Ἀχμὲτ πασᾶ εἰς θέσιν Καυκαριά. Ἐκεῖ συνήφθη διήμερος μάχη. Μεγάλαι ἀπώλειαι τῶν ἐχθρῶν. Ἀναφοραὶ στρατηγῶν πρὸς τὸν Θ. Κολοκοτρώνην δίδουν λεπτομερείας περὶ τῆς μάχης. Σχέδια τοῦ ἀρχιστρατήγου δι' ἐπιχειρήσεις εἰς τὸν Κορινθιακὸν κόλπον

Μετὰ τὴν ἐπάνοδον τῶν προσκυνησάντων, ἐκτὸς τοῦ Νενέκου καὶ τινων ἄλλων καὶ κατάταξιν αὐτῶν εἰς τὸ ἑλληνικὸν στράτευμα ὁ Δελῆ Ἀχμὲτ πασᾶς λαβὼν ὡς ὁδηγὸν τὸν Νενέκον μὲ 500 προσκυνημένους καὶ μὲ δύναμιν 7.000 ἀνδρῶν ἐξεστράτευσε κατὰ τὰ τέλη Αὐγούστου εἰς θέσιν Καυκαριὰν κειμένην ἄνωθεν τοῦ χωρίου Λαπαναγοῦς. Ἐκεῖ εἶχον τοποθετηθῆ Ἕλληνες μὲ ἀρχηγὸν τὸν Δημήτριον Πλακούταν καὶ τοὺς Ν. Πετμεζᾶν, Δημήτριον Μελετόπουλον, Φωτεινόπουλον, Ρεδόπουλον, Γ. Λύκον, Γιουρούκην, Παπανίκου καὶ Χρῆστον Φωτομάραν. Οὗτοι εἶχον εἰδοποιήσει καὶ τὸν Γενναῖον νὰ ἔλθῃ εἰς βοήθειαν ἀπὸ τὸν Ἅγ. Βλάσην, ἀλλ' αὐτὸς εἶχεν ἀναχωρήσει ἐκεῖθεν μεταβαίνων εἰς τὴν Ἠλείαν διὰ νὰ πολεμήσῃ τοὺς Τούρκους, εἰ ὁποῖοι ἐλεηλάτουν τὰ μέρη ἐκεῖνα. Ὁ Πετμεζᾶς καὶ Μελετόπουλος ἐτοποθετήθησαν εἰς τὴν κορυφὴν τοῦ λόφου τῆς Καυκαριᾶς, ὁ δὲ Πλακούτας καὶ οἱ λοιποὶ ὠχυρώθησαν εἰς τὴν κατωφέρειαν τοῦ λόφου, ὅπου ἐφάνησαν οἱ ἐχθροὶ πεζοὶ καὶ ἱππεῖς.

Μίαν ὅραν μετὰ τὴν ἀνατολὴν τοῦ ἡλίου τινὲς ἐκ τῶν Τούρκων ἀνέβησαν καὶ ἐπολέμησαν τοὺς Ἕλληνας, ἀλλὰ μὴ δυνηθέντες νὰ προχωρήσουν, ἐπειδὴ τὸ μέρος ἦτο κατωφερὲς καὶ κρημνῶδες, ἐπανῆλθον τὴν ἰδίαν ἑσπέραν εἰς τὰς σκηνάς των. Τὴν ἐπομένην ἔρριψαν οἱ Τοῦρκοι παντοτρατιᾶ καὶ ἡ μάχη ἤρχισε μὲ πεῖσμα καὶ ἀπὸ τὰ δύο μέρη. Ἀλλ' οἱ Ἕλληνες τοὺς ἀντέκρουσαν ὄχι μόνον τουφεκίζοντες αὐτοὺς ἀλλὰ καὶ κυλίοντες μεγάλους λίθους κατ' ἐπάνω των, ὥστε οἱ ἐχθροὶ βλέποντες τὴν ἀπαυτυχίαν των, ὑπεχώρησαν καὶ σκότους γενομένου ἀπῆλθον.

Κατὰ τὴν μάχην ταύτην, ἡ ὁποία διήρκεσε δύο ἡμέρας, 26 καὶ 27 Αὐγούστου, ἐφονεύθησαν τετρακόσιοι Τοῦρκοι διακόσιοι ἐτραυματίσθησαν (κατὰ τὸν Φωτάκον II σ. 439) καὶ συνελήφθησαν δύο σημαιοφόροι, ἐνῶ ἐκ τῶν Ἑλλήνων τρεῖς ἐφονεύθησαν καὶ δύο ἐπληγώθησαν.

Λεπτομερείας τινὰς περὶ τῆς μάχης ἐκείνης βλέπομεν εἰς τὰς κατωτέρω ἀναφορὰς τῶν Ἰωάννου Θ. Κολοκοτρώνη (τοῦ καὶ Γενναίου καλουμένου), Δημητρίου Πλακούτα ἢ Κολοκοτρώνη, Δημητρίου Μελετοπούλου καὶ Νικολάου Πετμεζᾶ.

«Σεβαστὲ μου πάτερ

. . . Ἡ νίκη τοῦ θείου μου (Δ. Πλακούτα) κατὰ τὴν Καυκαριὰν ἔγινε μία ἀπὸ τὰς σημαντικὰς, ἐπειδὴ ἐφονεύθησαν ὅπερ τοὺς ἑκατὸν ἐχθροὶ καὶ ἄλλοι τόσοι λαβωμένοι καὶ μεταξὺ τῶν ζώντων Ἀράβων ἔπιασαν καὶ δύο σημαιοφόρους μὲ τὰς σημαίας των . . .»

29 Αὐγούστου ἀπὸ Λεχαῖρι

Ὁ υἱός σου

Ἰωάννης Θ. Κολοκοτρώνης

(Ἰ. Κολοκοτρώνη σ. 539)».

«Ἐκλαμπρότατε Γενικὲ Ἀρχηγὲ. Χθὲς εἰς ἰδιαίτερον γράμμα μου σᾶς ἔγραφον περὶ τῆς μάχης τὴν ὁποίαν ἐκάμαμεν μετὰ τῶν ἐχθρῶν . . . Τὴν φθορὰν τῆς προχθεσινῆς μάχης τὴν πληροφορούμεθα σήμερον σημαντικωτέραν μὲ βεβαιότητα. Ἑκατὸν ὀγδοήκοντα τετρακόσιοι καὶ δεκαέξ ὀφεικιάλοι καὶ ἕνας ὑπίγμπασης σημαντικὸς τοῦ Ἰμπραΐμη, ὅπου ἦτον μετὰ τοῦ ἀδῆ Ντελῆ Ἀχμὲτ πασᾶ . . .».

Τῇ 30 Αὐγούστου 1827 ἀπὸ Δουμενά. Οἱ πατριῶται. Δ. Πλακούτας, Δ. Μελετόπουλος, Ν. Πετμεζᾶς.

Τὴν 31 Αὐγούστου ἔγραφεν ὁ Δ. Πλακούτας πρὸς τὸν Θ. Κολοκοτρώνην ἀπὸ Δουμενὰ περὶ τῆς μάχης τῆς Καυκαριᾶς τὰ ἑξῆς:

«Ἀπὸ ἕνα γέρω ἀπὸ τοὺς προσκυνημένους, ὁποῦ ἦσαν μαζὶ μὲ τοὺς Τούρκους εἰς τὸν πόλεμον, πληροφορεμεθα μὲ βεβαιότητα ὅτι, ὅτε ἐπολεμήσαμεν Παρασκευὴ καὶ Σάββατον, ἐσκοτώθηκαν ὑπὲρ τοὺς ἑπτακοσίους Τούρκους, τακτικοὶ καὶ ἄτακτοι καὶ δεκαέξ ὀφιτζιάλοι καὶ ἕνας πεουλούμπασης μεγάλος τῶν Κρητικῶν ἀγαπημένος τοῦ Μπραΐμ πασᾶ, τὸν ὁποῖον τὸν ἔπιαν οἱ Ἕλληνες καὶ εἶχε καὶ εἴκοσι χιλιάδες γρόσια ἀπάνω του. Ἐτοῦτο σοῦ λέγω ὅτι, ἐν εἴχαμε τζιμπαχανὲ νὰ μείνωμε καὶ τὴν ἄλλην ἡμέραν, σὲ βεβαιώνω εἰς τὸ ὄνομα τῆς Πατρίδος ὅτι Τοῦρκος εἰς τὴν Πάτρα δὲν θὰ ἐπήγαινε, πιστεύσον μου εἰς τὴν ἀλήθειαν τοῦ Θεοῦ.

Ὁ Ἀρχιστράτηγος Ρ. Τσούρτς δι' ἐπιστολῆς του πρὸς τὸν Θ. Κολοκοτρώνην ἀπὸ 6 Σεπτεμβρίου συγχαίρει αὐτὸν διὰ τὴν λαμπρὰν νίκην τῶν στρατηγῶν καὶ ἐπλαρχηγῶν του εἰς τὴν Καυκαριὰν καὶ ἀνακοινοῖ ὅτι σκοπεύει νὰ ὑπάγῃ εἰς Πάτρας ἵνα, ἵν' συνεννοηθεῖ μετὰ τοῦ ναυάρχου Κόχραν, προβῇ εἰς πολεμικὰς ἐπιχειρήσεις ἐν τῷ Κορινθιακῷ κόλπῳ:

«Περιπέθυτε μου στρατηγὲ Κολοκοτρώνη

. . . Αἱ πατριωτικαὶ πράξεις τοῦ Νικήτα, τοῦ Γενναίου, τοῦ Κολιοπούλου καὶ τῶν ὑπ' αὐτοὺς ἐπλαρχηγῶν εἶναι ἄξιαι παντὸς ἐπαίνου. Ὁ Καπετὰν Χρ. Φωτομάρας, ὁ ὁποῖος κατὰ διαταγήν μου ἐπιτάθη διὰ τὸ γενικὸν στρατόπεδόν σας, ἔφθασεν ἐγκαίρως καὶ συνάρηγησεν εἰς τὸ νὰ νικηθῶσιν οἱ Ἄραβες καὶ Τοῦρκοι κατὰ τὰς Πάτρας παρὰ τοῦ στρατηγοῦ Κολιοπούλου. Ἔβγε βῶγε! Τώρα τὴν στιγμὴν στέλλω εἰς τὸν στρατ. Κολιόπουλον 6 000 δεκάρια φουσέκια καὶ τροφὰς διὰ μερικὰς ἡμέρας . . .».

Π. ΣΤΕΡΓΙΑΝΟΠΟΥΛΟΣ

ΠΩΛΕΙΤΑΙ εἰς τιμὴν ἐκτὰ κτου εὐκαιρίας οἰκία ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Καραϊσκάκη 51. Πληροφορίαι Ἀνδρέαν Γριστόπουλον Μαιζῶνος 65 τηλ. 36—07

ΓΕΡΜΑΝΙΚΑ, Ἰταλικά, Ἀμερικανικὰ περιοδικά, φιγουρίνι διάφορα, βιβλιοπωλεῖον Μπατίστα Ρήγα Φεραίου 57

Μικρὰ νέα

Λαμπρὸς προβλέπεται ὁ ἐφετεινὸς ἑορτασμὸς τῆς μνήμης τοῦ Πολιούχου Ἁγίου Ἀνδρέου.

—Ὁ ὁποῖος συμπίπτει ἐφέτος μὲ τὴν κατὰ κάποιον τρόπον προώθησιν τῶν ἐργασιῶν γιὰ τὴν ἀνέγερσιν τοῦ νέου περικαλλοῦς ναοῦ.

—Εἰς τὸν ἑορτασμὸν θὰ κληθοῦν νὰ παραστοῦν μέλη τῆς Κυβερνήσεως κλπ.

—Πολλοὶ ξένοι θὰ ἔλθουν εἰς Πάτρας μετὰ 20ήμερον.

—Ἐπ' εὐκαιρίᾳ τοῦ συγκροτουμένου εἰς τὴν πόλιν μας συνεδρίου τῶν ἐκπροσώπων τῶν Ἐμπορικῶν καὶ Βιομηχανικῶν Ἐπιμελητηρίων τῆς χώρας.

—Καὶ κατὰ τὴν ἑβδομάδα ποὺ πέρασε συνεχίσθησαν οἱ σεισμικὲς δονήσεις.

—Ἤδη ἔχομεν, ἀπὸ ἡμερῶν, εἰσέλθει εἰς τὸν τέταρτον μῆνα ἀφ' ὅτου κατεστράφησαν τὰ νησιὰ καὶ ὁ Ἐγκέλαδος ἐξακολουθεῖ τὶς ἀπειλές του.

—Εἴθε, τὸ ἐπαναλαμβάνομεν, νὰ μὴ ἔχωμεν κι' ἐδῶ καμμίαν λαχτάραν.

—Γιὰ τὴν ὁποίαν τὸ καλλίτερον προφυλακτικὸ εἶναι ἡ φυχραιμία καὶ τὸ νὰ γνωρίζῃ κανεὶς ἐκ τῶν προτέρων ποῦ θὰ καταφύγῃ.

—Ἡ σκάλα Ἁγίου Νικολάου ἄλλαξε ὄψιν.

—Προκαλοῦσα ἤδη τὴν πιὸ καλὴν ἐντύπωσιν εἰς τοὺς ξένους.

—Ἐλάχιστοι τῶν ἀποίων ἀπ' ὅσους περνοῦν ἀπ' ἐδῶ δὲν τὴν ἐπισκέπτονται.

ΙΑΤΡΟΙ

Ὁ ὀδοντίατρος κ. ΗΛΙΑΣ Β. ΤΣΟΛΑΣ δέχεται καθ' ἑκάστην καὶ τὰς συνήθεις ὥρας, Ἑρμοῦ—Καραϊσκάκη 108.

Ὁ Ἰατρὸς μικροβιολόγος κ. ΗΛΙΑΣ ΑΡΧΟΝΤΗΣ δέχεται εἰς τὸ ἐργαστήριόν του Κανακάρη 126.

Ὁ ἰατρὸς ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΗΣ εἰδικὸς φυματιολόγος δέχεται καθ' ἑκάστην 4—6 ἐν τῇ ἰατρείᾳ του ὁδὸς Ἀθανασίου Διάκου ἀριθ. 30 ὡς καὶ ἐπὶ συνεννοήσει ἀριθ. τηλ. 35-58 ΑΚΤΙΝΕΣ Χ.

Μικροβιολογικὸν Ἐργαστήριον ΑΡΤΕΜΙΟΥ ΒΑΣΙΛΟΠΟΥΛΟΥ Ἰατροῦ Μικροβιολόγου ὁδὸς Ἁγ. Νικολάου 47, τηλ. 26—80.

ΕΛΛΗ ΘΕΟΔΩΡΙΔΟΥ χειρουργὸς Ὀδοντίατρος. Δέχεται καθ' ἑκάστην, Φωκαΐας 21, ἀριθ. τηλ. 39—21

Ὁ ἰατρὸς ΓΕΩΡΓ. ΜΠΙΜΠΗΣ Παντανάσσης 45 τηλ. 22—56

Ὁ ἰατρὸς κ. ΤΑΚΗΣ Α. ΑΝΤΩΝΟΠΟΥΛΟΣ ἐγκατασταθεὶς ἐν Πάτραις δέχεται εἰς τὸ Ἰατρεῖον του ὁδὸς Μαιζῶνος 2 (ἔναντι Πυροσβεστείου) τηλέφ. 39—30.

ΑΚΤΙΝΟΛΟΓΙΚΑ ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΑ ΚΩΝ. ΔΗΜΗΤΡΑΚΟΠΟΥΛΟΥ Ἰατροῦ—Εἰδικοῦ Ἀκτινολόγου. Πλατεῖα Γεωργίου Α'—Κορίνθου. Τηλ. 32—72.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΚΑΡΑΧΑΛΙΟΣ Ἰατρὸς, εἰδικὸς παθολόγος, πνευμονικὰ, στηθικὰ νοσήματα. Δέχεται εἰς τὸ Ἰατρεῖον του Ἁγίου Νικολάου 60 Τηλεφ. 21—81.

ΕΥΚΑΙΡΙΑ: Πωλεῖται ἀγρόκτημα εἰς Μεντελόβγλε, ἐκ δέκα στρεμμάτων. Τρία στρέμματα ἀμπέλι καὶ ἑπτὰ στρέμματα ἐλιὲς καὶ ἀμυγδαλιές. Τιμὴ μεγάλης εὐκαιρίας. Πληροφορίαι παρ' ἡμῖν 10—1 καὶ 5—8 μ.μ.

ΘΑΛΑΣΣΙΑΙ ΣΥΓΚΟΙΝΩΝΙΑΙ

ΑΤΜΟΠΛΟΙΑ ΚΑΒΟΥΝΙΔΟΥ Α.Ε.

Τὸ γνωστὸν θαλαμηγὸν

«ΓΛΑΡΟΣ»

Ἀναχωρεῖ σήμερον ΔΕΥΤΕΡΑΝ 12ην νυκτερινὴν διὰ Ἰθάκην, Σάμην, Ἅγ. Εὐφημίαν, Φισκάρδον, Βασιλικήν, Νυδρί, Λευκάδα, Πρέβεζαν, Πάργα, Παξοὺς, Ἠγουμενίτσαν, Κέρκυρα.

ΤΕΤΑΡΤΗΝ 10ην ἑσπερινὴν διὰ ΠΕΙΡΑΙΑ, Σύρον, Τῆνον, Βαθύ, Καρλόβασι.

Πρακτορεῖον Ἰ. ΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΣ
Πλατεῖα Τριῶν Συμμάχων 5 — Τηλ. 32—35

ΝΕΑ ΠΟΕΙΡΟΤΗΣ ΑΤΜΟΠΛΟΙΑ ΠΕΤΡΟΥ Γ. ΠΟΤΑΜΙΑΝΟΥ

Δ/Π "Γ. ΠΟΤΑΜΙΑΝΟΣ,,
(Κολοκοτρώνης)

Σήμερον ΔΕΥΤΕΡΑΝ μεσονύκτιον διὰ Πειραιᾶ κατ' εὐθεῖαν Κέλυμνον, Λέρον, Κῶ, Ρόδον, Σύρον, Τῆνον, Μύκονον, Ἅγ. Κήρυκον, Βαθύ, Καρλόβασι.

Ναυτικὸν Πρακτορεῖον Π. ΠΥΛΑΡΙΝΟΣ
Ὄθωνος—Ἀμαλίας 44 Τηλέφωνον. 33—80

—ΔΗΜΟΣ ΠΑΤΡΕΩΝ

ΥΠΟΜΝΗΣΙΣ

Ὑπενθυμίζεται εἰς τοὺς ἐξοικοδομήσαντας ὀφειλέτας τοῦ Δήμου νὰ μὴ ἀμελήσουν τὴν ἐξόφλησιν τῶν πρὸς τὸν Δῆμον ὀφειλῶν των διὰ νὰ τύχουν τοῦ εὐεργετήματος τῆς ἀπαλλαγῆς των ἀπὸ πᾶσαν προσαύξησιν.

Ἡ προθεσμία ἐντὸς ὀλίγου λήγει καὶ ὅσοι δὲν θὰ ἔχουν ἐξοφλήσει τὰς ὀφειλάς των θὰ ἐπιβαρυνθοῦν μὲ τὴν προσαύξησιν 30ο/ο μηνιαίως, ἀφ' ἧς ἀρχικῶς ἐβεβαιώθη ἡ ὀφειλὴ (δηλαδὴ ἐνδεχομένως θὰ ἐπιβαρυνθοῦν μὲ προσαύξησιν 100ο/ο).

Ἡ παροῦσα ἀποτελεῖ πρόσκλησιν καὶ ὑπόμνησιν καὶ πρὸς ὅσους ἐκ τῶν ὀφειλετῶν τῶν τελῶν ἀπορριμμάτων καὶ φωτισμοῦ, δὲν ἔλαβον εἰδέτι ἀτομικὰς ὑπομνηστικὰς εἰδοποιήσεις περὶ τῆς ὀφειλῆς των ταύτης.

ΑΤΜΟΠΛΟΙΑ ΑΙΓΑΙΟΥ
ΑΔΕΛΦΩΝ Σ. ΤΥΠΑΛΔΟΥ Α.Ε.

Τὸ ὑπερπολυτελὲς ὑπερωκεάνειον

«ΑΓΓΕΛΙΚΑ»

Ἄδριον ΤΡΙΤΗΝ μεσονύκτιον Ἰθάκην, Σάμην, Κέρκυραν, Βρινδήσιον.

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΝ 10 μ.μ. Πειραιᾶ, Χανιά, Ρέθυμνον, Ἡράκλειον, Ρόδον.

Πρακτορεῖον ΙΩΑΝ. ΙΓΓΛΕΣΗ
Τηλέφωνον 21—51

ΓΕΡΜΑΝΙΚΑ μαθήματα παραδίδει Καθηγητὰς, ὁδὸς Καποδιστρίου 57.

ΔΗΜΟΤΙΚΟΝ

ΜΟΥΣΙΚΗ ΣΚΗΝΗ

Διεύθυνσις
ΖΟΥΛ ΚΑΣΤΟΡΙΑΔΗ

Πρωταγωνίστρια
ΧΑΡΙΣ ΠΑΡΑΣΥΡΑΚΗ

Σήμερον
Ἀπόγευμα ὥρα 7 1)2
καὶ βράδυ ὥρα 10

Η ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ
ΕΥΘΥΜΗ ΠΑΡΕΛΑΣΙΣ

Μὲ τὸν καταπληκτικὸ
Νάνο

ΑΠΟΣΤΟΛΑΚΗ

Καὶ μὲ ὅλον τὸν θίασον σὲ ἑξοχικὰ νεύμερα καὶ ἐντυπωσιακὸ φινάλε

Εἰσιτήρια ἀπὸ πρωΐας
τηλ. 21—11

ΧΡΟΝΗΣ

ΠΑΛΤΑ
ΤΑΓΙΕΡ

ΜΕΣΟΛΟΓΓΙΟΥ 32
Τηλ. 37—74

—Παλαιοὶ Πατρινοὶ τύποι—

«Ὁ Κατσαμπρόκας»

Τοῦ λογογράφου συνεργάτου μας κ. ΚΩΝ. Δ. ΑΝΔΡΙΚΟΠΟΥΛΟΥ

Ὁ Κατσαμπρόκας λειπὸν ἕνας τύπος θυμοσόφου μὲ τὴν ἀτελείωτη δρεξὶ νὰ βάνῃ νὰ σκυλιὰ στὴν ἀγγάρεια, κατὰ ποὺ λέει ὁ λόγος, πάντοτε κάτι θὰ ἐσοφίζετο καθημερινῶς γιὰ νὰ γίνεται θόρυβος περὶ τὸ ὄνομά του, χωρὶς νὰ παραλείπωμεν ὅτι εἶχε καὶ τὸ προσὸν νὰ μιμῆται καὶ τὴν φωνὴν τῶν προβάτων καθὼς καὶ τὸ λάλημα τοῦ κόκκορη. Λέγεται μάλισα ὅτι κάποτε ποὺ ἐπήγαινε πρὸς ἀγορὰν ἀρνιῶν σνὰ γύρω τῆς Βάρδας χωριὰ, σὲ κάποιο σημεῖο τοῦ δρόμου, νομίσας ὅτι θὰ πήγαινε γρηγορώτερα σὲ κάποιο χωριὸ, ἄφησε τὸ ὀρθόδοξο δρόμο κι' ἐπῆρε ἕνα μονοπατάκι, ὅπου δρόμο ἔπερνε καὶ δρόμο ἄφηνε καὶ δὲν ἔφθανε ἐκεῖ ποὺ ἤθελε, περιπλανώμενος μέσα στὰ λεβάδια καὶ τὰ χωράφια ἐπὶ ὥρας, τόσο πολὺ, ποὺ κόντευε νὰ νυχτώσῃ, χωρὶς νὰ βρίσκῃ τὸ χωριὸ. Τὸ δὲ περισσότερο κακὸ ἦταν ποὺ εἶχε καὶ λεπτὰ μαζύ του καὶ ἂν τὸν πετύχαινε κανένας κλέφτης θἄχανε καὶ τ' αὐγά καὶ τὰ καλάθια, ἀλλὰ μποροῦσε νὰ χάσῃ καὶ τὴ ζωή του ἀκόμη, ὁπότε καὶ θὰ πήγαινε σὰν τὸ σκυλὶ σ' ἀμπέλι. Στὸ σημεῖο αὐτὸ λοιπὸν εὑρισκόμενος ὁ Κατσαμπρόκας ἐσκέφθηκε κι' εὑρίκε ὅτι τὸ μόνο μέσον σωτηρίας του ἦταν νὰ κάμῃ τὸν κόκκορα. Καὶ πράγματι αὐτὸ ἦταν ἡ σωτηρία του. Μὲ τὸ «κικιρίκου» ποὺ ἔκαμε ὁ Κατσαμπρόκας, ἄκουσε ἀξαφνα ἄλλο «κικιρίκου», ἀλλὰ τώρα ἀπὸ πραγματικὸν κόκκορα, ποὺ τοῦ ἀνταπέδιδε τὸ φιλοφρόνημα. Ἀμέσως ὁ Κατσαμπρόκας ἐπανέλαβε τὸ παίγμα ξεκικιρίκου — κικιρίκου» φροντίζοντας ν' ἀκούσῃ πόθε ἤρχετο ἡ φωνὴ καὶ ἀκολουθώντας αὐτὴν, προσανατολίστηκε πράγματι τόσο καλὰ, ὥστε σὲ λίγο εὑρισκότανε στὸ χωριὸ, τὸ ὁποῖον ἦταν μέσα σὲ «γούπιες» καὶ δὲν θὰ τὸ βλέπε, ὁ τε θὰ τὸ βρίσκε, ἂν δὲν ἔκανε τὸν κόκκορα. Ἔτσι ἐμπόρεσε νὰ μείνῃ ἐκεῖ καὶ ὄχι μόνον τοῦτο, ἀλλὰ καὶ νὰ ψωνίσῃ ἐκεῖ καὶ νὰ γυρίσῃ στὴν Πάτρα.

Ἄλλοτε πάλι συνεννοημένος μὲ κάποιον ἄλλον φίλον του, μέσα στὸ Τάσι ("Ἄνω Πόλις) ποὺ ὁ ἐργατικὸς κόσμος ἐπεκότανε πρὸς εὕρεσιν ἐργασίας, μόλις ἔβλεπε τὸ φίλο του, τραβοῦσε ἀποτόμως ἕνα μαχαῖρι καὶ ἐπετίθετο κατὰ τοῦ φίλου του, ὁ ὁποῖος ἔρχεν γιὰ νὰ σωθῇ ἐπήγαινε κι' ἐταμπουρωνόταν πίσω ἀπὸ κάποιον, ἐνῶ ὁ Κατσαμπρόκας ἔσκουζε: «φεύγα μωρὲ, ἔστενε, γιατὶ θὰ σκοτώσω ἐσένα» κι' ὁ κακομοίρης ὁ ξένος ἐργατικὸς τοῦ ἀπαντοῦσε: «Δὲν τὸν πιάνω ἐγὼ κυρ' Κώστα, αὐτὸς μὲ πιάνει καὶ δὲν μ' ἀφίνει, τί σοῦ φταίει γὼ ὁ κακομοίρης».

—Πίσω καὶ . . . σᾶ, ἔφαγα καὶ τοῦ δυὸ ἐβρλιαζε ὁ Κατσαμπρόκας.

Καὶ τότε πανικὸς στὴν κακομοιρη τὴν ἐργατιά, ποὺ ἐκλόνιζε τὴν ἡσυχία της μέχρις ἑνὸς τοῦ περάσῃ ὁ καιρὸς τῆς δουλειᾶς καὶ γυρίσῃ καθένας στὸ φτωχικὸ σπιτικό του.

Ὕστερα ἔμπαιναν ἄλλοι, ποὺ ἤξεραν τἀλάντεζα τοῦ Κατσαμπρόκα στὴ μέση καὶ ἄρχιζαν τὶς φωνὲς; . . . τάχα γιὰ νὰ τοὺς χωρίσουν . . .

Μὴ, μὴ, μὴ, μωρὲ καὶ δὲ σοῦπε τίποτε ὁ ἄνθρωπος. Καὶ ἔτσι ἐτελείωνε ἡ σκηνὴ μὲ γέλοια, ποὺ ἄφιναν τὴν ἐργατιὰ ἔκπληκτη, πῶς οἱ ἄνθρωποι, ποὺ πρὸ ὀλίγου ἦσανε ἕτοιμοι νὰ μαχαιρωθοῦνε, τώρα ἐπήγαιναν ἀγκαλιασμένοι στὴν ταβέρνα.

Ἄλλοτε πάλι ὅταν χρωστοῦσε τὰ ἐνοίκια στὸν ἰδιοκτήτη τοῦ σπιτιοῦ, ποὺ ἐκαθόσανε ἐκεῖ στῆς ὁδοῦ Δόντου, μεταξὺ τῶν ὁδῶν Γηροκομείου καὶ Λεωφ. Γούναρη, ἔπιασε τὴ νύχτα καὶ ἔσπασε μιὰ παληοκασέλλα ποὺ εἶχε μέσα τὰ ἐργαλεῖα τῆς δουλειᾶς του, μαχαίρια, ἀκόνια, σχοινιὰ, τσιγγέλια καὶ μανσάκια, τὰ σκόρπισε στὸ σπίτι, ἀναποδογύρισε τὸ κρεββάτι καὶ τὸ ἴδιο ἔκαμε καὶ γιὰ τὰ διάφορα πραγματάκια τοῦ νοικοκυριοῦ του καὶ ὕστερα ἔβγῆκε πρωΐ γιὰ νὰ πάῃ στὴ δουλειά του, ἀφίνοντας μιὰ σαρακοφαγωμένη πόρτα ποὺ ἔκλεινε τὸ σπίτι, μωράνοιχτη.

Κανεὶς βεβαίως ἀπὸ τοὺς γειτόνους δὲν ὑποπτεύθηκε τίποτε. Οὔτε ἐμπῆκε μέσα.

Τοιουτοτρόπως ἀφοῦ παρεσκεύασε τὰ πράγματα ὁ Κατσαμπρόκας ἔμεινε στὸ μαγαζί του ὡς ξύλο μία τὸ μεσημέρι, κατόπιν ἐπῆγε καὶ ἔφαγε στοῦ Μόγγου, τὸ καλλίτερο μαγέρικο τῆς ἐποχῆς; ἐκείνης, ἕνα εἶδος ἡμιβοηγείου στὸ Τάσι καὶ κατὰ τὶς δύο, ντάλα μεσημέρι, Ἰούλιος μήνας, ποὺ ὁ ἥλιος ἔφανε τὴν πέτρα, ἐκίνησε γιὰ τὸ σπίτι του, εἰς τὸ ὁποῖον δὲν εἶχε φανεῖ ἀπὸ τὸ πρωΐ, νύχτα, ποὺ ἔφυγε, ἕως ἐκείνη τὴν ὥρα.

Μὰ, σὰν ἔφτασε στὴν πόρτα ἄρχισε νὰ φωνάζῃ:

Βοήθεια γειτόνες. Κάποιος ἔνοιξε τὴν πόρτα μου, ὦ! τὸν κακομοίρη!. Ἀλλ' οἱ γείτονες ἐκοιμῶσαντο ἐκείνη τὴν ὥρα.

—Κοιμῶστε μωρὲ! ἔμπηξε τὶς φωνὲς ὁ Κατσαμπρόκας καὶ δὲν βλέπετε ποὺ μοῦ ἔνοιξαν τὸ σπίτι μου;

Τότε πετάχθηκαν μισόγυμνοι, στὶς πόρτες καὶ στὰ παράθυρα οἱ γείτονες.

—Τί ἔπαθες καὶ δὲν μᾶς ἀφίνῃς νὰ ἡσυχάσουμε, κυρ' Κώστα;

—Δὲν βλέπετε μωρὲ; ἀπάντησε τότε ὁ Κατσαμπρόκας «Μ' ἐγδύσανε!!».

—Ποιὸς μπορεῖ; ἀκούστηκαν τότε φωνὲς ἐδῶθε ἐκεῖθε καὶ ὅλοι σὺν γυναικὶ καὶ τέκνοις, ἐβγήκανε νὰ ἰδοῦνε.

Μὰ, τί νὰ ἰδοῦνε. Τὴν κασέλα σπασμένη, τὰ πράγματα σκόρπια, ὅλο τὸ ἐσωτερικὸ τοῦ σπιτιοῦ ἀνακατωμένο, ἐ. φ. ὁ Κατσαμπρόκας ἔκλαιγε «τὰ λεφτάκια του» ποὺ τοῦ κλέψανε.

—Πάει ὁ κακομοίρης, ἐφώναζε. «Χάθηκα καὶ τάχα μαζίφτω ὁ φτωχὸς δεκάρα, δεκάρα νὰ πληρώσω τὸ νοίκι μου στὸ γείτονα. Τώρα τί θὰ γίνω; Κι' ἐτραβοῦσε τὰ μαλλιὰ καὶ τὰ γένεια του, συμπληρώνοντας: «Ἀτιμη τύχη! Φτωχὲ Κώστα, τί ἔπαθες;».

Καὶ ἐξακολουθοῦσε νὰ κλαίῃ, τόσο, ποὺ συνεκινήθησαν οἱ γείτονές του καὶ ἀφοῦ τοῦ ἐμάζεψαν τὰ σκόρπια πράγματά του, ἀνέλαβαν νὰ πείσουν καὶ τὸν ἰδιοκτήτη γείτονά τους νὰ μὴ τοῦ κάμῃ ἔξωσι, μιὰ καὶ τοῦ ἔκλεψαν ὅ,τι κι' ἂν εἶχε . . .

Καὶ ἔτσι ἔγινε. Μικρὴ προσοχεία ἐπῆγε καὶ παρεκάλεσε τὸ γείτονα νὰ χαρίσῃ στὸν Κατσαμπρόκα τὰ ἐνοίκια, ποὺ τοῦ χρωστοῦσε. Κι' ἐκεῖνος καλόβολος ἄνθρωπος, τοῦ τὰ χάρισε, συμποσούμενα εἰς δραχ. 22 50 ἤτοι ἐνοίκια 9 μηνῶν πρὸς δραχμὰς 2 50 κατὰ μῆνα. Ἐννοεῖται ὅτι καὶ τὸ σπίτι δὲν ἦταν σὲ καλὴ κατάστασι, ἀλλὰ σὰν μπαράκα, χαμόγειο, χωρὶς πάτωμα, μὲ ἕνα δωμάτιο χωρισμένο στὴ μέση, μὲ ἀσβεστωμένες τάβλες.

Καὶ ἔτσι ὁ Κατσαμπρόκας μὲ τὸ κόλπο αὐτὸ, βρῆκε κι' ἐδῶ τὸ κολάϊ κι' ἐγλύτωσε τὴν ἔξωσι.

Κων. Δ. Ἀνδρικόπουλος

ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΤΑΙ ἀποθήκη πλακόστρωτος ἰσόγειος 80 τετραγωνικὰ μέτρα. Ἐπίσης ἐνοικιάζεται δωμάτιον Πληροφορίαι καφενεῖον Γαλιατσάτου Πλατεῖα Τζίνη.

ΠΩΛΕΙΤΑΙ μικρὸν πιστάριον χειροκίνητον. Ἐπίσης κομὸ μὲ 24 συρτάρια καὶ διάφορα στοιχεῖα Ἐλζεβίρ. Ἀπὸ Ἀρνευβῶ, Ἀττικὴ τὸν 5 καὶ τὸν 10 στιγμῶν. Πληροφορίαι παρ' ἡμῖν.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΑΘΗΝΩΝ
ΚΟΠΤΙΚΗ — ΡΑΠΤΙΚΗ
ΚΟΝΟΜΟΔΗ

Διπλώματα Παρισίων — Μέθοδος CARETTE — Κοπτικὴ Δωρεὰν

Ἀναλαμβάνομεν φορέματα πρὸς 50.000, Παλτὰ 100.000

«ΚΟΝΟΜΟΔΗ»
ΚΑΝΑΚΑΡΗ καὶ ΑΡΑΤΟΥ (γωνία)

ΟΛΟΙ ΣΤΟΥ ΗΛΙΟΠΟΥΛΟΥ ΜΕ ΤΑ ΑΥΤΟΜΑΤΑ ΜΗΧΑΝΗΜΑΤΑ

ΚΑΘΑΡΙΣΤΗΡΙΟΝ-ΣΙΔΗΡΩΤΗΡΙΟΝ-ΒΑΦΕΙΟΝ

Παρελήφθη ἐξ Ἀμερικῆς εἰδικὸν μηχάνημα νέου τύπου, εἰδικὸν διὰ τοὺς Λεκέδες

Ἀριθ. τηλ. 38—90

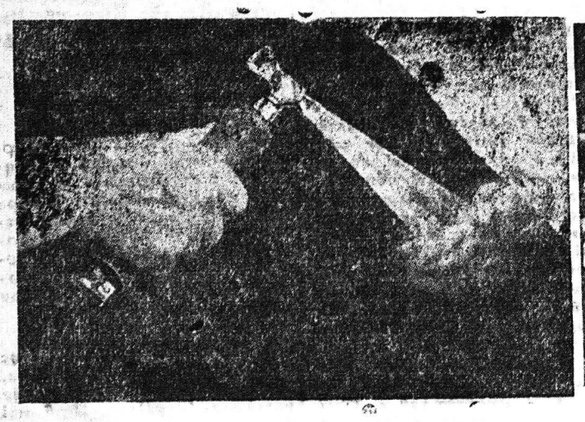

ΣΤΕΓΝΟ ΚΑΘΑΡΙ